

Arrest

nr. 65 599 van 16 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 september 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 5 mei 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Vustrri, Kosovo, en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Op 20 juli 2010 werd u in Gumnishtë (Kosovo) tegengehouden door drie gemaskerde en gewapende leden van het AKSh (Armata Kombëtare Shqiptare; Albanees Nationaal Leger) die geld van u eisten. U kon hen niets geven en uw belagers lieten u gaan. Een tweetal weken later werd u op dezelfde plaats opnieuw slachtoffer van dergelijke praktijk. Wederom werd u door drie leden van het AKSh geld gevraagd. U kon hen echter geen geld geven wat ertoe leidde dat u werd aangevallen en geslagen. Na dit incident ging u naar de politie om klacht neer te leggen. De politieagent die uw klacht in ontvangst nam maakte aantekeningen, maar vertelde u dat hij u voor uw problemen niet kon helpen en u hiervoor zelf maar een oplossing diende te zoeken. Als verklaring hiervoor stelde hij dat hij zich evenmin veilig voelde voor het AKSh en met het (karige) loon van 250 euro per maand niet in actie wenste te schieten. Drie weken na het tweede incident werd u in Gumnishtë wederom mikpunt van een identieke bedreiging. Tijdens uw ontsnapping werd u door uw belagers van het AKSh beschoten,

gelukkig misten uw belagers doel. Niet veel later begonnen uw belagers u ook telefonische te bedreigen. U werd vier keer per telefoon bedreigd, een laatste keer een tiental dagen voor uw vertrek uit Kosovo. U was ten einde raad en vroeg uw vriend K. H. om hulp. Met zijn hulp vond u een smokkelaar die u naar het buitenland kon brengen. U verliet Kosovo op 24 september 2010 en kwam op 28 september 2010 aan in België, waar u dezelfde dag nog een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Kosovo terug te keren daar u vreest er vermoord te zullen worden door uw belagers van het AKSh. U bent u in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart uitgereikt op 15 december 2008 en uw Kosovaars rijbewijs.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaarde Kosovo verlaten te hebben naar aanleiding van herhaaldelijke bedreigingen van gewapende en gemaskerde leden van het AKSh in de periode juli tot september 2010. U stelde voorts in Kosovo geen andere problemen te kennen, noch met andere burgers noch met uw autoriteiten (CGVS, 1 p. 6-8). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u, als etnische Albanees, voor uw beweerde problemen met het AKSh geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale veiligheidsinstanties. U stelde na het tweede incident dat u kende met uw belagers van het AKSh naar de politie te zijn gegaan, maar dat de politie weigerde op te treden naar aanleiding van uw klacht. De politieagent die uw klacht noteerde, stelde immers dat ook hij zich niet veilig voelde voor het AKSh en met zijn (karige) loon van 250 euro per maand niet in actie wenste te schieten voor de door u aangebrachte problemen (CGVS, p. 7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat de Kosovaarse autoriteiten wel degelijk optreden tegen het AKSh. Sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 wordt het AKSh door de autoriteiten in Kosovo als een terroristische en illegale organisatie beschouwd. Sindsdien treden zowel de lokale als de internationale gerechtelijke en politionele autoriteiten in Kosovo daadkrachtig op tegen deze organisatie. Dit blijkt ondermeer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Een eerste volgde naar aanleiding van een aanslag van het AKSh nabij Zveçan en een tweede in maart 2007. Bovendien kan de bescherming zo nodig geboden worden door KFOR (Kosovo Force) en Eulex (European rule of law mission in Kosovo). KFOR is steeds bijzonder waakzaam in verband met AKSh-activiteiten en heeft reeds meermaals verklaringen afgelegd dat ze elke bedreiging ernstig neemt en desbetreffend zal optreden. Niets belette u bijgevolg zich voor uw problemen toen of later te richten tot andere personen binnen de Kosovaarse politiediensten en/of tot de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten. U liet evenwel na dit te doen. Ook naar aanleiding van de derde bedreiging in persoon en de vier telefonische bedreigingen die u nadien van het AKSh nog kreeg aan uw adres, liet u bijvoorbeeld na klacht neer te leggen bij de Kosovaarse politie. Gelet op uw financiële gegoedheid mag redelijkerwijze van u ook worden verwacht dat u in Kosovo een advocaat onder de arm kon nemen om u bij te staan bij uw problemen, wat u evenzeer naliet te doen. Verder maakte u nergens melding van de onwelwillendheid van de Kosovaarse politie naar aanleiding van uw gemaakte klacht. Uw verklaring hiervoor, met name omdat u niet wist waar u hiervoor terecht kon, toen gestresseerd was en alle hoop had verloren, is geenszins afdoende ter rechtvaardiging van uw inactiviteit ter zake (CGVS, p. 7-9).

Voorts blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat, wanneer de Kosovaarse politie van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 wel degelijk actie onderneemt en wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat de in Kosovo aanwezige nationale en internationale veiligheidsinstanties zowel bereid als in staat zijn om etnische Albanezen zoals u te beschermen. Zij beschikken over de nodige wettelijke middelen om daders van agressie op te sporen, te vervolgen en te bestraffen. Tevens wordt door de OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo speciale aandacht besteed aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Tot slot bracht u geen overtuigende argumenten naar voren waaruit zou blijken dat u voor de door u beweerde problemen met het AKSh zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen. U verklaarde immers expliciet enkel en alleen in Gumnishtë problemen met het AKSh gekend te hebben. Uw verklaring niet elders in

Kosovo over een (woon)plaats te beschikken waar u heen kon, is een zuiver economisch probleem dat niet ressorteert onder de criteria uit de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming en derhalve geenszins kan worden weerhouden (CGVS, p.9).

Gelet op voornoemde informatie meen ik dan ook dat er, ook voor wat betreft problemen met het AKSh, in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd. De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteitskaart en rijbewijs geven enkel uw identiteit en nationaliteit aan, die hier geenszins ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel baseert verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1, A, 2 van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker meent dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van een vluchteling in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker haalt aan dat het element vrees verwijst naar de *'persoonlijke en psychische toestand van de vluchteling'*. Wat de gegrondheid van de vrees betreft, volstaat het dat de asielzoeker het bestaan van objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging. Deze vrees vereist zowel een objectief als subjectief element, doch vrees volstaat. In casu wijst de vrees van verzoeker op een bewustzijn van het risico van vervolging en mishandelingen in Kosovo door de terroristische en illegale organisatie AKSh tegen hetwelk de veiligheidsinstanties in Kosovo niet kunnen optreden.

2.3. In een tweede middel roept verzoeker een schending in van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft beperkt tot enkel standaardoverwegingen die haaks staan op de materiële en formele motiveringsplicht.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153). De middelen zullen dan ook verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker laat na zijn paspoort neer te leggen terwijl hij een paspoort bezit dat hij *"thuis in Kosovo achtergelaten"* heeft, omdat *"de smokkelaar zegde dat ik geen PP nodig had voor onderweg"*

(gehoorverslag CGVS, p.5). De Raad ziet echter niet in waarom verzoeker beroep diende te doen op een smokkelaar en illegaal naar België reisde, terwijl hij geen problemen kende met de autoriteiten, over een paspoort beschikte en aldus legaal kon reizen. Dit tast zijn geloofwaardigheid aan. Verzoeker toont evenmin aan wanneer hij daadwerkelijk zijn land verliet.

3.2. Verzoeker stelt Kosovo te hebben ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door leden van het AKSh, die hem afpersten en bedreigden maar toont niet aan dat deze feiten werden gepleegd, noch dat hierbij werd geschoten. Verzoeker is een zakenman zodat kan verwacht worden dat hij de nodige sociale contacten heeft die hem adequaat kunnen inlichten over de wijze waarop dergelijke kwesties dienen opgevolgd te worden. Dit klemt te meer nu blijkt (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) dat de Kosovaarse autoriteiten wel degelijk optreden tegen het AKSh. Sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 wordt het AKSh door de autoriteiten in Kosovo als een terroristische en illegale organisatie beschouwd. Verzoeker ontkent noch weerlegt deze informatie. Aldus blijft het asielrelaas een loutere, ongestaafde bewering.

3.3. Hoe dan ook en daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen benadrukt de Raad dat alvorens internationale bescherming aan te vragen een asielzoeker eerst de nationale beschermingsmiddelen dient uit te putten. Verzoeker verklaarde dat hij *“sprak met een politiemans en die zegde me dat ze niets konden doen. Dat ik zelf een oplossing moest zoeken”* (gehoorverslag CGVS, p.7). De persoonlijke mening van één politiemans -in zoverre waarachtig- is geenszins voldoende om aan te tonen dat *“de Kosovo Politie niet in staat [is] het leven van verzoeker te beschermen”*. Dit klemt te meer nu blijkt uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat de Kosovaarse politie (KP) al blijven hervormingen noodzakelijk, afdoende actie onderneemt wanneer ze in kennis gesteld wordt van misdrijven. Daarbij staat de Eulex Police Component, de KP bij om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat alle Kosovaarse burgers worden bediend. Tot slot adviseert en ziet de OSCE toe op de naleving van de internationale normen inzake mensenrechten door de KP. Verzoeker betwist, noch weerlegt deze informatie en maakt dan ook geenszins aannemelijk nood te hebben aan internationale bescherming.

3.4. Ten overvloede, en in zoverre noodzakelijk, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht opmerkt dat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan zijn problemen te verhelpen. Verzoeker kan bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij argumenteert *“dat hij, als zelfstandig houtkoper, zijn zaak niet kan sluiten en ergens in Kosovo gaan wonen”*, nu zijn professionele activiteiten hem daarentegen niet belemmerden om naar België te verhuizen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker *“stelt vast dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing zich beperkt tot een stereotype overweging van haar beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien de aanhoudende aanslagen van de terroristische en illegale organisatie –AKSh- in Kosovo, met burgerslachtoffers en het gebreke aan veiligheid tot gevolg, schiet de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing te kort gezien de Commissaris-generaal nagelaten heeft onderzoek te doen of er een schending kan zijn van artikel 48/4 § 2 b en c van de Vreemdelingenwet. In het licht van de voorgaande kan niet in twijfel worden getrokken dat verzoeker in Kosovo het reële risico loopt om onmenselijk of vernederend behandeld te worden door de terroristische en illegale organisatie - AKSh. Uit de voorgaande merkt Uw Raad op dat de Commissaris-generaal in gebreke gebleven is een grondig onderzoek te voeren naar de toepassing van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming. Bovendien, is de Commissaris-generaal in gebreke gebleven de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus afdoende te motiveren. Het is voor Uw Raad onmogelijk om een wettigheidtoezicht van de beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te voeren.”*

4.3. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling berust, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 195-196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn

(RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Waar verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op uitsluitend dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk. Immers werd hoger gesteld dat de waarachtigheid van de door verzoeker ingeroepen feiten niet kan overtuigen nu hij deze geenszins kadert in het gewone maatschappelijke verkeer en hierbij de bescherming inroept van zijn nationale autoriteiten desnoods van de internationale autoriteiten in Kosovo. Zo kan niet overtuigen dat een zakenman op basis van de mening van één politieman, zijn bedrijf achterlaat omwille van veiligheidsredenen zonder eerst grondig en in overleg oplossingen te zoeken in zijn eigen omgeving.

Voorts wat betreft artikel 48/4 §2 c van de vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonbaar dat er thans in Kosovo een conflict in volkenrechtelijke zin aan de gang is, temeer nu uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier ontegensprekelijk blijkt dat de situatie in Kosovo positief is geëvolueerd, en er sinds de onafhankelijkheidsverklaring in Kosovo een rechtsstaat werd gecreëerd en allerhande performante instituten werden geïnstalleerd.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK